

“Badant, badant, Cañellas va endavant”

Andreu Ferrer i Jacint Planas i Sanmartí són els comentaristes més llegits de les Illes Balears, sobretot, per la classe política illenca. EL TEMPS els planteja una mena de joc periodístico-electoral: analitzar la situació política de Balears i tot seguit fer una prospectiva de les possibilitats que cada partit per al proper dia 28.

La situació política. Dotze anys després de la primera victòria, les enquestes anuncien una nova majoria del PP. Ni els escàndols, amb acusacions de corrupció, ni les manifestacions multitudinàries contra aspectes de la seva política —medi ambient, llengua...— han aconseguit, aparentment, erosionar Gabriel Canellas...

Planas i Sanmartí considera que a les Balears en realitat no hi ha interès per res més que per la “unitat turística”: “És a dir, tot està en funció de quants turistes vendran i quants doblers deixaran. Qualsevol altre aspecte —cultural, lingüístic, de país, etc.— no interessa al Govern ni tampoc a la majoria de la població, que continua votant durant dotze anys un partit, el PP, que ni tan sols va votar l'Estatut d'Autonomia (el PP, aleshores AP, s'abstingué en el Congrés quan s'aprovà l'Estatut de Balears i mesos després guanyava les primeres eleccions autonòmiques). El problema de fons és que els pobles de Balears no tenen una voluntat d'identitat pròpia.

**Andreu Ferrer
i Jacint Planas
i Sanmartí són els
dos analistes
polítics més
influent i llegits
de Balears.
En aquest
número analitzen
cada candidatura
al Parlament de
Balears.**

Corrupció? Canellas sempre respon, amb la sorprenent que l'ha fet famós, que res de res... però té dos senadors a Madrid jutjats i condemnats! i què passa? Res, que el tornen a votar. S'identifica perfectament amb la majoria d'aquest poble que no té voluntat d'identitat, per això tornarà a guanyar.”

Per Andreu Ferrer una mostra de la situació política de Balears és la cadena humana per la Llengua del 6 de maig: “Unes 20.000 o 25.000 persones reclamant una normalització lingüística, després de dotze anys de govern autonòmic i d'una Llei de Normalització Lingüística. La llengua hauria de ser un tema bàsic, i el Govern no hi fa res”. “D'una banda —explica Ferrer— el Govern de Canellas sap que hi ha poca gent asabentada del que realment és l'autonomia i de perquè serveix. Aquí, quan hi ha un problema, la gent té tendència a pensar que la culpa sempre és de Madrid. A més, com que a Madrid són socialistes i aquí la majoria és conservadora és més fàcil culpar els socialistes de Madrid. També s'explica aquesta majoria del PP perquè és un Govern que ha governat poc, i això a molta gent ja li va bé: es deixa fer, no es posen impostos, es fan els negocis... també hi influeix el caràcter illenc i el fet que el PSOE s'ha equivocat molt a Madrid i aquí també, on ha fet una oposició dolenta al PP. Jo sempre dic que badant, Cañellas va endavant”. **Miquel Payeras**

Les eleccions a Balears segons Ferret

PP i Gabriel Cañellas. "Guanyarà clarament. Aquí i a tot Espanya. A banda del seu suport tradicional, tindrà el vot de càstig al PSOE, que el beneficiarà molt. L'únic perill al qual s'enfronta aquí és que no aconseguís la majoria absoluta i que tots els altres es juntassin per impedir un govern del PP. Però no passarà, no crec en aquesta coalició múltiple. A més estic convençut que si no tengués majoria absoluta només n'hi faltaria un o com a molt dos vots. De segur que ja els trobaria a qualque banda... Cañellas és un excel·lent polític de partit, cerca vots de pertot, connecta amb la gent, és un demagog nat, és un monstre de les relacions públiques. Com a governant? Hi ha prou mirant què ha fet durant dotze anys: pràcticament res. Tornarà a guanyar clarament, sobretot perquè no té cap alternativa. Això la gent ho detecta i el continua votant."

PSOE i Francesc Triay. "El PSOE era l'alternativa el 1983, i teòricament ho tornava a ser el 1987, el 1991 i ara el 1995. Però mentre que el 1983 empatava amb el PP i aquest va governar gràcies al suport d'UM, a partir del 87, la diferència entre PP i PSOE s'ha anat fent cada vegada més grossa, si bé el PSOE havia aconseguit no perdre molts diputats. Ara crec que en perdre i no aconseguirà mantenir la vintena que té. Francesc Triay és un bon polític, seriós, però el 1987 ja va ser batut per Cañellas. Triay no té un gran atractiu i a més tindrà l'afegit negatiu de la imatge dolenta del PSOE de tot Espanya, a més del fet que al Parlament balear ha fet una mala oposició. Crec que el PSOE ha perdut la condició d'alternativa real al PP. El PP guanyarà àmpliament i el PSOE baixarà."

PSM-Nacionalistes de Mallorca i Pere Sampol. "El PSM pot ser la segona força política en certs ajuntaments. Al Parlament no ho crec, però hi tindrà una forta pujada, ho veig molt

JOAN CELIA

Andreu Ferret: "El PP és un Govern que ha governat poc."

clar. A part del seu electorat fidel tradicional ara rep una força nova, de gent jove. D'altra banda en aquesta conjuntura crec que pot haver-hi gent conservadora que està cansada de Cañellas que li comenci a fer il·lusió votar el PSM, sobretot perquè el partit ha diluït molt la essa de socialista i ha fet més incidència en el mallorquinisme. També tindrà vots d'un sector de votants del PSOE desencantats que no votaran IU. Pere Sampol és un bon candidat que ha fet una bona feina al Parlament. Segurament ha estat un dels més bons parlamentaris que hi ha hagut. Crec que pujaran molt."

UM i Maria Antònia Munar. "Per mi és una incògnita, però una incògnita a la baixa. Crec que en certs llocs, arribar al 5% li costarà molta pena. Al Parlament, crec que a la fi ho aconseguirà però serà per molt poc. Com a candidata Munar no és del pitjor. Jo diria que políticament té la mateixa imatge que ella mateixa, bona, però no massa. UM pot tenir un electorat possible, però majoritàriament se l'ha menjat en Cañellas. L'afectarà l'onada de vot espanyolista que anirà a parar al Partit Popular. El futur? Si obtenen represen-

tació tal vegada en un futur li torni aquest electorat que ara és del PP... ja ho veurem, però no li veig un gran futur."

tació tal vegada en un futur li torni aquest electorat que ara és del PP... ja ho veurem, però no li veig un gran futur."

EU i Eberhard Grosske. "Entrarà al Parlament per primera vegada. Ja és hora, perquè en dotze anys, que no hi hagi cap diputat comunista... en fi, crec que és necessari. És una opció que va molt amunt també aquí, tant per mèrits propis com perquè l'altra clientela d'esquerra ja està cansada del PSOE. Eberhard Grosske, a pesar que és jove, ja té bastant experiència política. És un home constant i tenaç i això en política sempre és positiu. Els darrers temps ha millorat d'imatge, s'ha moderat en els formes, en el llenguatge... si bé en essència continua essent clar el seu missatge. És molt més madur, i això a Mallorca és sempre positiu. La majoria de la gent, a Mallorca, no vol radicals."

clar. A part del seu electorat fidel tradicional ara rep una força nova, de gent jove. D'altra banda en aquesta conjuntura crec que pot haver-hi gent conservadora que està cansada de Cañellas que li comenci a fer il·lusió votar el PSM, sobretot perquè el partit ha diluït molt la essa de socialista i ha fet més incidència en el mallorquinisme. També tindrà vots d'un sector de votants del PSOE desencantats que no votaran IU. Pere Sampol és un bon candidat que ha fet una bona feina al Parlament. Segurament ha estat un dels més bons parlamentaris que hi ha hagut. Crec que pujaran molt."

Els Verds. "Amb el 5%, que és la darrera jugada del Sr. Cañellas per acabar d'assegurar-se la majoria absoluta —una jugada que ha estat legal però molt bruta— és evident que ho tenen malament. Els Verds són percebuts no tant com una opció de partit, sinó més aviat com un moviment extraparlamentari, de carrer, de societat civil. M'encantaria que en aquesta terra de ciment hi hagués un parell de diputats verds, però la veritat és que no crec que entrin."

ERC. "No entraran, no ja pel 5%, sinó perquè és segur que no treuran gaires vots. No crec que entrin ni ara ni d'aquí a quatre anys. S'ha de tenir en compte la realitat sociològica, amb aquest anticatalanisme més o menys difús, però ben atiat per la dreta mallorquina, que no és gens favorable a ERC. Tindran un suport molt fidel, però molt minoritari. Ara bé, també és cert que el PSM fa deu anys tenia un electorat molt minoritari i fidel..."

Les eleccions a Balears segons Planas i Sanmartí

PP i Gabriel Cañellas.

“Guanyaran, de segur. Pot ser amb majoria absoluta o, menys probable, amb majoria simple, però de segur que guanyaran. Canellas és un anarco-dretà que fa el que vol dins el PP perquè guanya elecció rere elecció. És president gràcies al gran error d'Unió Mallorquina, que va permetre que governàs. Diuen que Canellas s'ha après la lliçó durant aquests anys. Jo no ho crec perquè no n'hi ha més, no pot aprendre res. Continuarà governant igual que ha governat fins ara, defensant els interessos de “lo nostro” o sigui, els dels seus, del PP, però sense cap projecte polític seriós. Però guanyarà.”

JOAN CELIA

Jacint Planas i Sanmartí: “Els pobles de Balears no tenen voluntat d'identitat pròpia.”

PSOE i Francesc Triay.

“El PSOE presenta a Francesc Triay, que és una excel·lent persona amb una categoria personal i professional molt alta, està molt ben preparat. Sens dubte seria un gran president... sí, seria un gran president, però és un pessim candidat i no guanyarà mai unes eleccions. No té *punch*, no té gens de carisma, i des de l'oposició poca cosa ha fet. A més el PSOE ha d'aguantar i pagar els nombrosos errors comesos, aquí i sobretot a Madrid. No guanyaran i no solament això, sinó que a més perdran bastant de suport.”

PSM-Nacionalistes de Mallorca i Pere Sampol.

“Ha estat l'única oposició al PP. Crec que han estat els únics que han tengut una actitud clara d'oposició constructiva. Han donat suport al Govern quan en raó del país era necessari. El problema, és clar, és que això ha ocorregut en ben poques ocasions, perquè realment arribar a acords per raó de país amb el PP és bastant difícil. Quan han hagut d'enfrontar-se

amb energia ho han fet. Crec que apujaran, però el problema és que no hi ha prou compradors, per així dir-ho, del producte nacionalista. En una província espanyola i espanyolitzada com aquesta el nacionalisme no ven. Ho tenen difícil, però sens dubte pujaran. Tendran un increment de vot, però molt poca cosa si es compara amb el vot dels partits espanyols PP, PSOE i IU. No sé... crec que elecció rere elecció aniran apujant, però ho tenen molt magre.”

UM i Maria Antònia Munar.

“UM va cometre el gran error de donar la presidència a Canellas i el suport al PP durant molt de temps. Quan s'adonaren de l'error ja era massa tard. Ara travessen un procés de regeneració que els ha portat a ser un partit nacionalista, quan abans eren regionalistes. Ho tendran molt difícil per superar el 5% que els ha posat Canellas per eliminar-los. Si aconsegueix treure el nas, encara que sigui amb poca representació, tal vegada s'iniciï un procés interessant de clarificació que els porti, fins i tot, a acords amb el PSM. Crec que si

tots dos partits són nacionalistes hauran d'entendre's d'alguna manera. Però a UM li cal primer de tot superar el 28 de maig i ja dic que pens que ho tendran molt difícil.”

EU i Eberhard Grosske.

“Per a mi és la gran incògnita d'aquestes eleccions. Grosske ha passat per diversos partits i és recordat més per això que no per la seva activitat dins EU, ja que han estat extraparlamentaris. IU és la gran incògnita perquè tradicionalment no ha tret res de bo en les eleccions locals i autonòmiques. Però ara haurem de veure si podran recollir el vot que se li escapi al PSOE i, també el vot tradicional 'obrerista' de certes zones de l'illa. Tant podria ser que no entrassin com que aconseguissin quatre o cinc diputats.”

Els Verds.

“Han tengut el gran èxit de fer que tots els partits es diguin d'alguna manera ecologistes i que facin seu el discurs ecologista, amb més o menys intensitat. Això sens dubte és un gran èxit, però a la vegada aquest èxit és la raó del seu fracàs electoral. Electoralment no ofereix més que ecologisme, mentre que els altres, que diuen ser de qualche manera ecologistes, ofereixen també altres temes. Per a mi són admirables, però no crec que tinguin cap ni una possibilitat.”

ERC.

“Vendre independència d'una Catalunya de la qual les Illes formen part en una província espanyola i espanyolitzada com Balears, sens dubte té mèrit. I per afegitó són els únics que es declaren clarament republicans i en contra de la monarquia quan, per les estades estiuenques de la família real, aquí hi ha gran fervor monàrquic. En fi, és evident que en aquestes circumstàncies ERC no té cap possibilitat. Ara bé, el 1979 Canellas no va obtenir més que 3.000 vots i ni tan sols va entrar a l'Ajuntament de Palma i quatre anys després era el president de Balears. No dic que passi el mateix amb ERC, però és una dada...”